

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 februarie 2020

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Covaliov Iurii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Covaliov Iurii xxxx, *născut la* xxxx, *originar și domiciliat în s.* xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.01.2019– 01.03.2019;

Instanța de apel: 21.03.2019 – 17.04.2019;

Instanța de recurs: 01.07.2019 – 12.02.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 01 martie 2019, inculpatul Covaliov Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal al RM, fiindu-i stabilită, în baza acestei Legi, o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității - 240 de ore.

Timpul aflării inculpatului Covaliov Iurii sub arest preventiv începând cu 15 februarie 2019 până la judecarea cauzei - 01 martie 2019, s-a inclus în termenul muncii neremunerate în folosul comunității - calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilindu-i pedeapsa rămasă spre executare 180 (una sută optzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat de la Covaliov Iurii, cheltuielile judiciare în sumă de 657 MDL.

Măsura preventivă sub formă de arest a fost abrogată, eliberându-l de sub arest din sala de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că prin rechizitoriu Covaliov Iurii este învinuit de faptul că la 23 septembrie 2018, aproximativ la orele 19.00, aflându-se pe o stradă din s. Brătuleni, r-nul. Nisporeni, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o lipsă evidentă de respect față de societate, sub pretextul unei pretinse datorii, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa lui Turețcaia Alexandra, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.201824D0130 din 23 noiembrie 2018, echimoze pe obraz, pe buza de jos și pe gât, leziuni care nu condiționează dereglarea sănătății și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată, după ce continuându-și acțiunile sale infracționale, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față lui Cheibaș Maria, care a intervenit pentru a curma acțiunile lui violente, cauzându-i dureri fizice.

Astfel, Covaliov Iurii prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(1) din Codul penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni însoțite de opunere de rezistență asupra persoanei care curmă actele huliganice, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 01 martie 2019, în partea individualizării pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi decizii în această parte, prin care lui Covaliov Iurii, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal să-i fie numită pedeapsa penală sub formă de 2 ani închisoare, iar potrivit art.90¹ Cod penal, de suspendat parțial pedeapsa stabilită cu executarea reală a acesteia pentru perioada de 6 luni, iar restul 1 (unu) an și 6 (șase) luni de suspendat condiționat, stabilindu-i restricțiile prevăzute de norma materială dată, invocând următoarele argumente:

- la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu a luat în considerație faptul că infracțiunea prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal este una mai puțin gravă, autorul infracțiunii este pasibil a fi supus unei pedepse de până la 3 ani închisoare;

- infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, cu aplicarea violenței fizice față de două persoane de gen feminin, precum și în prezenta mai multor persoane.

3.2 Inculpatul Covaliov Iurii, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului, inculpatul a invocând următoarele argumente:

- prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare doar declarațiile părții vătămate și a martorilor cu care el se află în relații ostile;

- nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate;

- cu Turețcaia Alexandra se află în relații ostile din cauza refuzului de a-i restitui

100 dolari SUA din anul 2009, care erau necesari ei pentru plecarea soțului ei la Moscova la lucru. Pe parcurs a solicitat restituirea lor, ca în ultimă instanță refuzul de restituire a datoriei să-l manifeste cu cuvinte batjocoritoare. În timpul conflictului el a fost lovit cu un ciupic de către Cheibaș Maria, care a ieșit din ograda casei sale, ca ulterior să se posteze între el și Turețcaia Alexandra. La fel, a fost atacat cu pumnii și de către Boboc Ala, care era în stare de ebrietate avansată. El a ferit-o cu mâna stângă, după ce a plecat acasă. Declarațiile sale au fost ignorate de către instanța de judecată fiind date crezare afirmațiilor neîntemeiate ale acestor două persoane;

- cu Cheibaș Maria se află în relații ostile tot din cauza nerestituirii totale a unui împrumut bănesc. Tot conflictul a durat câteva minute, ordinea publică de inculpat nu a fost perturbată, iar solicitarea restituirii unei datorii nu poate fi interpretată ca crimă în absența elementelor constitutive a actului imputat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpatul Covaliov Iurii și procuror și menținută fără modificări sentința Judecătorei Ungheni din 01 martie 2019.

4.1 În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat, că vina inculpatului Covaliov Iurii este dovedită în afara dubiilor rezonabile și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Cheibaș Maria;
- declarațiile părții vătămate Turețcaia Alexandra;
- declarațiile martorului Boboc Ala.

Totodată, instanța de apel a menționat că vina inculpatului Covaliov Iurii se mai dovedește prin probele materiale anexate la dosarul penal:

- raportul de expertiză medico-legală nr.201824D0130 din 23.11.2018 (f.d.39 - 40);
- datele de fapt constatate prin procesul-verbal de confruntare dintre Covaliov Iurii și Turețcaia Alexandra din data de 23.11.2018 (f.d. 66);
- datele de fapt constatate prin procesul-verbal de confruntare dintre Covaliov Iurii și Cheibaș Maria din data de 23.11.2018 (f.d. 67);
- datele de fapt constatate prin procesul-verbal de confruntare dintre Covaliov Iurii și Boboc Ala din data de 23.11.2018 (f.d. 68);

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și a adoptat sentință de condamnare în privința inculpatului Covaliov Iurii în baza art.287 alin.(1) Cod penal „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni însoțite de opunere de rezistență asupra persoanei care curmă actele huliganice, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.”

De către instanța de apel nu au fost acceptate argumentele inculpatului, precum că

instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor cercetate în ședință de judecată, or, probele administrate au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, care nu au fost atacate în modul și termenul stabilit pentru verificarea legalității.

Totodată, argumentul apelantului Covaliov Iurii precum că, instanța de fond și-a motivat soluția de condamnare pe depozițiile părților vătămate Turețcaia Alexandra și Cheibaș Maria, cu care acesta are relații ostile din cauza că le-a împrumutat bani și ele depun declarații mincinoase nu corespunde realității, deoarece depozițiile părților vătămate sunt confirmate de declarațiile martorului Boboc Ala, care a confirmat că la 23 septembrie 2018, a văzut cum Covaliov Iurii a început să o numească cu cuvinte injurioase și să o lovească cu pumnii în regiunea feței și gâtului pe Turețcaia Alexandra, iar după ce Cheibaș Maria s-a pus între ei ca să aplaneze conflictul, Covaliov Iurii a început să o lovească și pe ea cu pumnii peste față și să o numească cu cuvinte injurioase.

Instanța de apel a menționat că, probatoriul administrat de instanța de fond și verificat în cadrul ședinței instanței de apel, atestă faptul că instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că geneza și gravitatea vătămarilor corporale la Turețcaia Alexandra sunt confirmate de raportul de expertiză medico-legală nr.201824D0130 din 23.11.2018, prin care se stabilește că la Turețcaia Alexandra, au fost depistate echimozele de pe obraz, buza de jos și gât, care au fost cauzate în rezultatul loviturilor cu un obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, nu condiționează dereglarea sănătății și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată.

Iar, prin procesele verbale de confruntare între Covaliov Iurii și partea vătămată Turețcaia Alexandra din 23.11.2018, între Covaliov Iurii și partea vătămată Cheibaș Maria din 23.11.2018 și între Covaliov Iurii și martorul Boboc Ala din 23.11.2018, s-a constatat că Covaliov Iurii atunci când s-a aflat în strada din s. Brătuleni, r. Nisporeni, a lovit-o cu pumnii în regiunea corpului pe Turețcaia Alexandra și odată cu pumnul în regiunea feței pe Cheibaș Maria.

Instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinei de către inculpat, nu confirmă faptul că acesta nu a lovit-o pe partea vătămată Turețcaia Alexandra cu pumnii în cap și pe partea vătămată Cheibaș Maria cu pumnul în față, or, potrivit declarațiilor martorului Boboc Ala date atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată, rezultă că inculpatul Covaliov Iurii la 23 septembrie 2018, a început să o numească cu cuvinte injurioase și să o lovească cu pumnii în regiunea feței și gâtului pe Turețcaia Alexandra, iar după ce Cheibaș Maria s-a pus între ei ca să aplaneze conflictul, Covaliov a început să o lovească și pe ea cu pumnii peste față și să o numească cu cuvinte injurioase.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că probele puse la baza condamnării inculpatului Covaliov Iurii, cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel sunt

pertinente, concludente, utile și veridice și nu există temei pentru a le da o nouă apreciere, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În concluzie, instanța de apel a statuat că instanța de fond legal și întemeiat a recunoscut vinovat pe Covaliov Iurii în săvârșirea infracțiunii de huliganism, fiind constatat cert faptul că inculpatul a fost inițiatorul conflictului și nu victima, acesta din urmă provocând conflictul, demonstrându-i atitudinea sfidătoare față de victimă.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fără izolarea de societate, fiind reținut și faptul că inculpatul în instanța de fond a declarat că dânsul nu este încadrat în grad de invaliditate și este de acord să muncească.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, la 18 iunie 2019, în termen, a declarat recurs ordinar avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Covaliov Iurii, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- la baza deciziei nu fost puse probele cercetate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală și care fără echivoc, să dovedească vinovăția inculpatului Covaliov Iurii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal. Instanța de apel nu a stabilit în mod corect situația de fapt și împrejurările în care a avut loc conflictul și cum a fost probată vinovăția. Prima instanță a respins unilateral poziția invocată de partea apărării, fără a da o apreciere obiectivă probelor existente la dosar;

- instanțele au apreciat eronat probele, a emis o hotărâre de condamnare, însă inculpatul urma a fi achitat, fiindcă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal nu a fost dovedită pe deplin;

- probele precum ar fi procesul verbal de cercetare la fața locului, raportul de expertiză medico-legală nr.2018 24D0130 din 23.11.2018, declarațiile doar a unui martor nu confirmă cu certitudine vinovăția lui Covali Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

5.1 În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de partea apărării, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din

următoarele considerente:

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului Colegiul penal constată, că recurentul ca temeii invocă pct.6) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală.

Conform alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct.6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțata asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel la pronunțarea deciziei s-a condus de prevederile art.101 Cod de procedură penală, dând apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la concluzia corectă, că este întemeiată soluția primei instanțe, privind condamnarea lui Covaliov Iurii în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la motivele recursului privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în baza probelor din dosar, Colegiul penal menționează, că aceasta este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și care nu constituie un temei de drept prevăzut în art.427 Cod de procedură penală, de aceea invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Astfel, Colegiul penal relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, judecând apelurile înaintate, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, la pct.4, și pe larg motivată în pct.4.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o susține și a cărei reiterare nu o consideră necesară.

Mai mult, Colegiul penal consideră că, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

De asemenea, Colegiul penal ține să menționeze, că deși recurentul invocă în calitate de temei prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului declarat se atestă că recurentul nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept indicate, exprimându-și doar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor înfăptuită de către instanța de apel.

Cu referire la aceste argumente, Colegiul penal menționează că instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Covaliov Iurii în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că *„la baza deciziei nu au fost puse probele cercetate și apreciate prin prisma art.101 Cod de Procedură Penală și care fără echivoc, să dovedească vinovăția inculpatului Covaliov Iurii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, instanța de apel nu a stabilit în mod corect situația de fapt și împrejurările în care a avut loc conflictul și cum a fost probată vinovăția”* și menționează în acest sens, că este solidar cu decizia instanței de apel, care a constatat că instanța de fond și-a motivat soluția de condamnare pe depozițiile părților vătămate Turețcaia Alexandra și Cheibaș Maria, cu care acesta are relații ostile din cauza că le-a împrumutat bani și ele depun declarații mincinoase nu corespunde realității, deoarece depozițiile părților vătămate sunt confirmate de declarațiile martorului Boboc Ala, care a confirmat că la 23 septembrie 2018, a văzut cum Covaliov Iurii a început să o numească cu cuvinte injurioase și să o lovească cu

pumnii în regiunea feței și gâtului pe Turețcaia Alexandra, iar după ce Cheibaș Maria s-a pus întrei ei ca să aplaneze conflictul, Covaliov a început să o lovească și pe ea cu pumnii peste față și să o numească cu cuvinte injurioase.

Concomitent, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului precum că instanța a ignorat declarațiile inculpatului și a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părților vătămate Turețcaia Alexandra, Cheibaș Maria și depozițiile martorului Boboc Ala, care sunt contradictorii cu depozițiile inculpatului, deoarece probatoriul administrat de instanța de fond și verificat în cadrul ședinței instanței de apel, atestă faptul că instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, atât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Mai mult de atât, Colegiul penal reține că geneza și gravitatea vătămarilor corporale la Turețcaia Alexandra sunt confirmate de raportul de expertiză medico-legală nr.201824D0130 din 23.11.2018, prin care se stabilește că la Turețcaia Alexandra, au fost depistate echimozele de pe obraz, buza de jos și gât, care au fost cauzate în rezultatul loviturilor cu un obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, nu condiționează dereglarea sănătății și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată.

De asemenea, prin procesele verbale de confruntare între Covaliov Iurii și partea vătămată Turețcaia Alexandra din 23.11.2018, între Covaliov Iurii și partea vătămată Cheibaș Maria din 23.11.2018 și între Covaliov Iurii și martorul Boboc Ala din 23.11.2018, s-a confirmat faptul că Covaliov Iurii atunci când s-a aflat în strada din s. Brătuleni, r. Nisporeni, a lovit-o cu pumnii în regiunea corpului pe Turețcaia Alexandra și odată cu pumnul în regiunea feței pe Cheibaș Maria.

În atare situație, Colegiul penal consideră nefondate alegațiile recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat

Colegiul penal consideră necesar de a sublinia și faptul că, potrivit prevederilor art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de casare separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală, prin urmare,

invocarea acestei chestiuni în calitate de teme de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială corectitudinea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea temeiniciei lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, erorile invocate de către recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind comise în speța, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Covaliov Iurii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Covaliov Iurii* xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 12 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac